

_____ dnia 9 września 2013 roku

Sygn. akt OSD 50 /13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych _____

z dnia 9 września 2013 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych _____ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Grzegorz Kowalik

Sędziowie: r. pr. Hubert Schwarz

r. pr. Henryk Rydzik

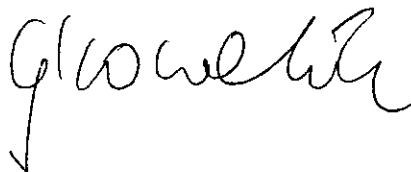
Protokolant: apl. radc. Barbara Jajczyk

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Waldemara Lewandowskiego

W sprawie odwołania _____ od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia z dnia 1.07.2013 roku, sygn. akt _____ w sprawie r. pr. _____

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 1.07.2013 roku, sygn. akt _____ o umorzeniu dochodzenia w sprawie ;
- II. kosztami postępowania w kwocie 525,40 zł (*pięćset dwadzieścia pięć złotych 40/100*), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych _____

H. Schwarz

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 6 lipca 2012 r. [REDAKTOWANA] złożyła do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANA] skargę przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANA] zarzucając jej nieetyczne postępowanie. Skarżąca w uzasadnieniu skargi wskazała, że podczas toczącego się postępowania sądowego z powództwa [REDAKTOWANA] przeciwko [REDAKTOWANA] radca prawny [REDAKTOWANA] instruowała świadka [REDAKTOWANA] co do tego jak ta powinna formułować swoje zeznania.

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2012 r. (sygn. akt [REDAKTOWANA]) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANA] wszczął dochodzenie w sprawie nietycznego postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANA], które miało polegać na ustalaniu z osobami będącymi jej pracownikami, a które miały być słuchane w charakterze świadków w procesie sądowym, treści tych zeznań, a nadto wykorzystywaniu uzależnienia tych osób od niej jako pracodawcy. Przedstawiono zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2002, Nr 123, poz. 1059 ze zm.) w zw. Z art. 4 ust. 1i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2012 r. (sygn. akt RzD. 80/12) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANA] umorzył dochodzenie przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANA] twierdząc, iż przeprowadzone dowody nie wskazują na to, aby Pani [REDAKTOWANA] wykorzystywała swoją pozycję zawodową w stosunku do swoich pracowników, wpływając tym samym na treść ich zeznań. Jednocześnie skarżąca nie stawiała się w wyznaczonym terminie celem jej przesłuchania w charakterze świadka.

Pismem z dnia 11 grudnia 2012 r. Pani [REDAKTOWANA] złożyła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOWANA] odwołanie od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANA] w przedmiocie umorzenia postępowania, zarzucając mu naruszenie art. 2, 4, 7 i 9 oraz art. 17§ 1 pkt 1 kpk oraz błędne ustalenia faktyczne.

Postanowieniem z dnia 4 marca 2013 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOWANA] (sygn. akt [REDAKTOWANA], po rozpoznaniu odwołania Pani [REDAKTOWANA] postanowił uchylić postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21 listopada 2012 r. (sygn. akt: [REDAKTOWANA] o umorzeniu dochodzenia, celem przesłuchania skarżącej [REDAKTOWANA] radcy prawnego [REDAKTOWANA] oraz [REDAKTOWANA] w charakterze świadka.

sygn. akt: OSD 50/13

Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] ponownie wszczął dochodzenie w sprawie nieetycznego postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] (sygn. akt: [REDAKTOWANE]).

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] umorzył dochodzenie w sprawie nieetycznego postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] (sygn. akt: [REDAKTOWANE]).

Dnia 5 lipca 2012 r. Pani [REDAKTOWANE] złożyła do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANE] zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez radcę prawnego [REDAKTOWANE], polegającego na wykorzystywaniu uzależnienia innych osób od siebie i poleceniu wykonywania im czynu zabronionego, polegającego na składaniu zeznań w charakterze świadków na jej korzyść.

Pismem z dnia 15 lipca 2013 r. Pani [REDAKTOWANE] wniosła odwołanie od postanowienia o umorzeniu dochodzenia wydanego dnia 1 lipca 2013 r. przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] (sygn. akt: [REDAKTOWANE]) zaskarżając w całości ww. postanowienie oraz zarzucając mu naruszenie art. 2, 4, 7 i 9 oraz art. 17 § 1, art. 49 kpk oraz błędne ustalenia faktyczne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

[REDAKTOWANE] wytoczyła powództwo przeciwko skarżącej Pani [REDAKTOWANE] w przedmiocie dopuszczenia się czynów nieuczciwej konkurencji. W toku rozprawy z dnia 17 kwietnia 2012 r. świadek Pani [REDAKTOWANE] w pierw twierdziła, że była instruowana przez Panią [REDAKTOWANE] co do treści zeznań, jakie miała udzielać jako świadek w sprawie. Następnie, po przerwie zarządzanej przez sąd, [REDAKTOWANE] zeznając dalej, nie potrafiła stwierdzić czy i w jaki sposób była nakłaniana do składania zeznań określonej treści. Przyznała ponadto, że [REDAKTOWANE] nie wpływała na jej zeznania oraz, że już nie pracuje w kancelarii [REDAKTOWANE]. Nie potrafiła też wyjaśnić sądowi na czym polegać miało wpływania [REDAKTOWANE] na jej zeznania w charakterze świadka na rozprawie w sądzie cywilnym.

Dowód:

- protokół z rozprawy z dnia 17.04.2012 r. - k. 80-165
- zdjęcia kartki włączonej do akt sądowych, otrzymanej przez [REDAKTOWANE] - k. 5-8.

sygn. akt: OSD 50/13

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2012 r. (sygn. akt [REDAKTOWANO]) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] wszczął dochodzenie w sprawie nietycznego postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANO]. W charakterze świadka przesłuchano radcę prawnego [REDAKTOWANO] która zeznała, że po zakończeniu stosunku pracy w [REDAKTOWANO] jest komplementariuszem, Pani [REDAKTOWANO] miała opowiadać pracownikom, że zemści się na [REDAKTOWANO]

Dowód:

protokół przesłuchania świadka [REDAKTOWANO] z dnia 17.09.2012 r. - k. 14-15

Pismem z dnia 27 lutego 2013 r. radca prawny [REDAKTOWANO] złożyła wyjaśnienia wraz z wnioskiem o utrzymanie w mocy postanowienia o umorzeniu dochodzenia. W uzasadnieniu obwiniona wskazała, że pomiędzy skarżącą [REDAKTOWANO] (jako pozwaną), a [REDAKTOWANO] (jako powódka), trwa spór sądowy w Sądzie Okręgowym [REDAKTOWANO] Wydziałem Gospodarczym, pod sygn. [REDAKTOWANO] zapłatę kwoty 740.727 zł z tytułu dopuszczenia się przez skarżącą [REDAKTOWANO] wobec [REDAKTOWANO] czynów nieuczciwej konkurencji. Skarżąca [REDAKTOWANO] złożyła również skargę na radcę prawnego [REDAKTOWANO] oraz adwokata [REDAKTOWANO] co według obwinionej świadczy o wykorzystywaniu przez skarżącą organów samorządu zawodowego do wywierania presji na stronie, jej pełnomocniku oraz świadkach w prowadzonym sporze sądowym. Ponadto zarzuty przedstawione przez skarżącą Panią [REDAKTOWANO] nie dotyczą wykonywania zawodu racy prawnego, ponieważ w przedmiotowej sytuacji Pani [REDAKTOWANO] jest stroną procesu.

Dowód: pismo z dnia 11.12.2012 r. - k. 38-40

Pismem z dnia 29 kwietnia 2013 r. skarżąca wniosła o uzupełnienie skargi z dnia 6 lipca 2012 r., załączając pismo procesowe, którego tezy dowodowe znajdowały się na kartce otrzymanej przez [REDAKTOWANO] od radcy prawnego [REDAKTOWANO], celem ich porównania.

Dowód: pismo skarżącej z dnia 29.04.2013 r. - k. 65-77

Dnia 2 czerwca 2013 r. przesłuchano radcę prawnego [REDAKTOWANO] która zeznała, iż nie nakłaniała nikogo do składania fałszywych zeznań, a w momencie, w którym zeznawała Pani [REDAKTOWANO] nie była już pracownikiem [REDAKTOWANO] Zapisek, który jako dowód w przedmiotowej sprawie załączyła skarżąca powstał, gdyż Pani [REDAKTOWANO] przyszła do radcy prawnego [REDAKTOWANO], aby dowiedzieć się dlaczego została powołana na świadka. W trakcie rozmowy Pani [REDAKTOWANO] poprosiła, aby zapisać jej tezę dowodową. Natomiast dnia 29 czerwca 2013 r. przesłuchano

sygn. akt: OSD 50/13

świadka [REDAKTOWANO], w których to zeznała, iż nie pamięta, aby była instruowana przez radcę prawnego [REDAKTOWANO], co do treści zeznań.

Dowód: protokół przesłuchania radcy prawnego [REDAKTOWANO] z dnia 12.06.2013 r.
- k. 179-180;
protokół z przesłuchania świadka [REDAKTOWANO] z dnia
29.06.2013 r., - k. 178

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego oraz ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał, iż odwołanie skarżącej od postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 15 lipca 2013 r. nie zasługuje na uwzględnienie. Tym samym na podstawie art. 17 § 1 k.p.k. oraz art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 1982 r., Nr 10, poz. 65 z późn. zm.), Sąd postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 1 lipca 2013 r. w sprawie o sygn. akt [REDAKTOWANO] o umorzeniu dochodzenia.

Analizując stan faktyczny, Sąd nie stwierdził podstaw do uznania, że postępowanie przeprowadzone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] nie wyjaśniło istotnych okoliczności sprawy. W ocenie Sądu postępowanie zostało przeprowadzone w prawidłowy sposób, a stan faktyczny ustalony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] jest zbieżny ze stanem faktycznym ustalonym przez Sąd w niniejszym postępowaniu. Sąd nie ustalił również przesłanek, które warunkowałyby odpowiedzialność dyscyplinarną radcy prawnego [REDAKTOWANO] na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 4 ust 1, art. 6 ust. 1, art. 29 Kodeksu etyki radcy prawnego.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd uznał, że okolicznościami bezspornymi są fakt, iż ani z treści zapisu fonicznego, ani też z treści pisemnej tego zapisu, nie wynika, aby radca prawny [REDAKTOWANO] instruowała Panią [REDAKTOWANO] co do treści zeznań. Świadek [REDAKTOWANO] nie potrafiła jednoznacznie odpowiedzieć w toku przesłuchania, czy była nakłaniana do złożenia przed sądem cywilnym zeznań określonej treści oraz stwierdziła, że nie była nakłaniana do składania fałszywych zeznań.

Sąd nie dał wiary temu, aby radca prawny [REDAKTOWANO] nakłaniała Panią [REDAKTOWANO] do składania fałszywych zeznań, gdyż przeprowadzony materiał dowodowy nie wskazuje na to, aby wykorzystując swoją pozycję zawodową wpływała na zeznania swoich pracowników w tym [REDAKTOWANO]. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż Pani [REDAKTOWANO] w dniu składania zeznań na

sygn. akt: OSD 50/13

przedmiotowej rozprawie w sądzie cywilnym nie była już pracownikiem [REDACTED] więc nie musiała obawiać się konsekwencji np. w postaci zwolnienia z pracy.

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywania zawodu radcy prawnego jak również za dokonanie czynów sprzecznych ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. W świetle ujawnionego w niniejszym postępowaniu stanu faktycznego nie można stwierdzić, że radca prawny [REDACTED] dopuściła się czynów, które realizowałyby przesłanki odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Zasada domniemania niewinności w ocenie Sądu Dyscyplinarnego musiała znaleźć w tym przypadku zastosowanie. Sąd nie doszukał się w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie żadnego dowodu na to, iż radca prawny [REDACTED] dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego. Tym dowodem nie mogą być bynajmniej jedynie niespójne – w ocenie Sądu – zeznania świadka [REDACTED] która nie potwierdziła, że radca prawny [REDACTED] wpływała świadomie na jej zeznania w sądzie cywilnym. Subiektywne obawy Pani [REDACTED] nie mogą powodować przypisanie r. pr. [REDACTED] motywacji ukierunkowanej na nakłaniania ww. do składania fałszywych zeznań w sprawie cywilnej.

Łączne koszty postępowania wyniosły 525,40 zł. Z uwagi na umorzenie dochodzenia w sprawie koszty te poniosła Okręgowa Izba Radców Prawnych [REDACTED]

Pouczenie:

Postanowienie nn. jest prawomocne i nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.